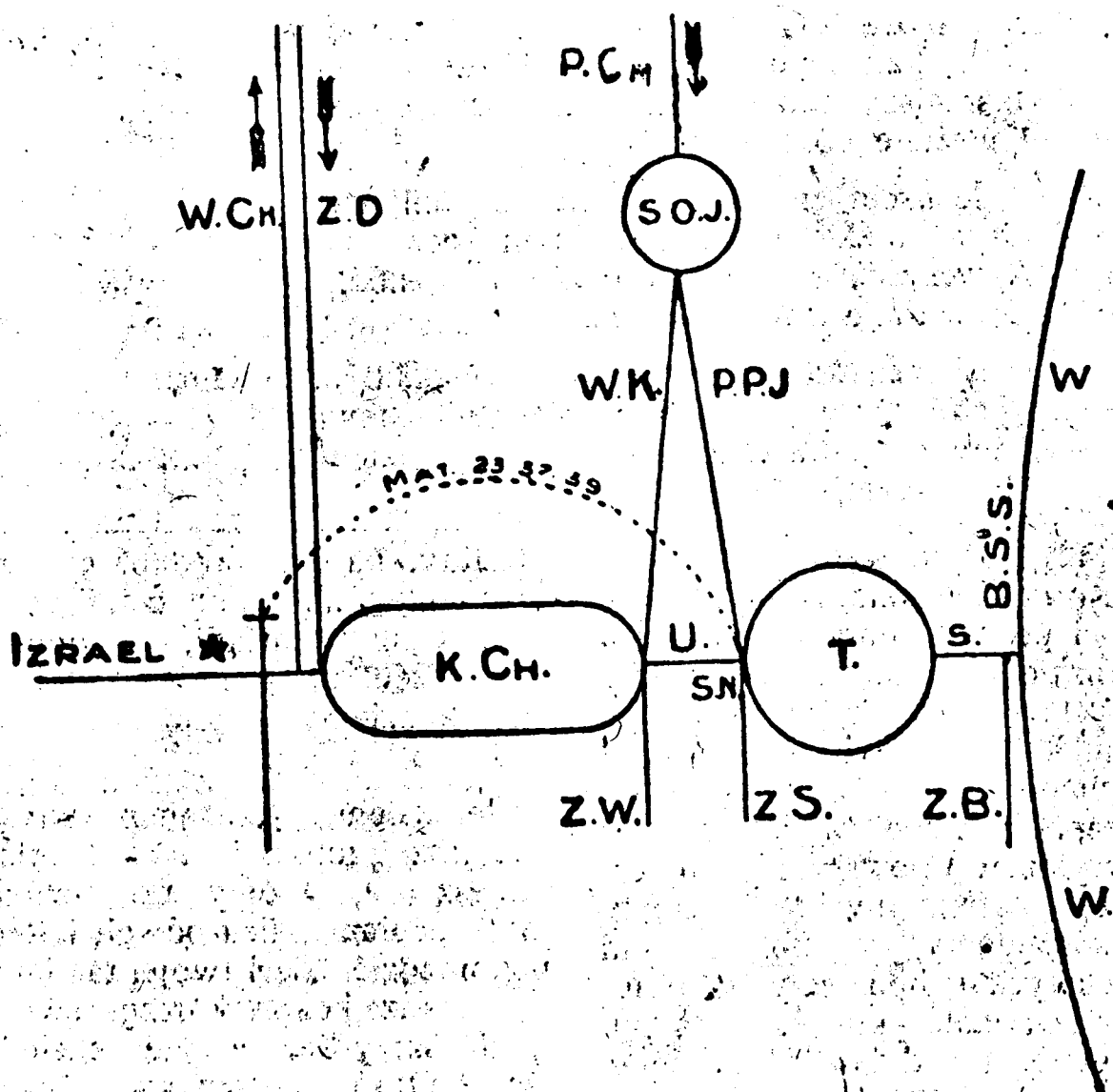

ROZDZIAŁ VIII.

Djagram.

Poniżej zamieszczamy djagram, obrazowo przedstawiający porządek wydarzeń, w związku z powrotem naszego Pana. Prosimy czytelników (1 Tes. 4, 18) o gruntowne jego przestudjowanie oraz o zbadanie przytoczonych cytat Pisma św. i objaśnień, wierzymy bowiem, że wykonanie tego zadania znacznie ułatwi czytelnikowi zrozumienie tych wielkich kwestji.

Objaśnienie.

* — Narodzenie Chrystusa, króla żydowskiego (Mat. 2, 2).

- † — Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa,
W. Ch. — Wniebowstąpienie Jezusa (Dz. 1, 9).
Z. D. — Zesłanie Ducha Świętego. (Dz. 2).
K. Ch. — Kościół, mistyczne ciało Chrystusa. (Efez. 1, 22—23; 3, 3—6; Rzym. 12, 4—5; Kol. 1, 24—27; 1 Kor. 12, 12—27; i oblubienica Chrystusa Efez. 5, 21—23).
P. Ch. — Przyjście Chrystusa na powietrze po kościół swój (1 Tess. 4, 16; Jana 14, 3).
Z. W. — Zmartwychwstanie wiernych (Łuk. 14, 14; Dz. 24, 15; 1 Tess. 4, 15—16), i przemienienie żyjących wiernych (1 Kor. 15, 23; 51—52).
W. K. — Wzięcie czyli zachwycenie kościoła Chrystusowego z ziemi, t. j. wiernych, którzy (jak Enoch) wzięci będą wgórę na przeciwko Panu na powietrze (1 Tess. 4, 17).
S. O. J. — Spotkanie się oblubienicy z Jezusem (1 Tess. 4, 17; Efez. 5, 21—32; 2 Kor. 11, 2).
Będzie to nasze „zgromadzenie się do niego“ (2 Tess. 2, 1). I wesele Barankowe (Mat. 22, 2—10; 25, 10; Łuk. 14, 15—24; Obj. 19, 7—8).
A tak zawsze z Panem będziemy (Jana 12, 26; 14, 3; 17, 24; 1 Tess. 4, 17).
Jest to „błogosławiona nadzieja“ kościoła Bożego (Filip. 3, 20—21; Tyt. 2, 13; 1 Jana 3, 2—3).
Będzie to dzień Odkupienia ciała naszego (Łuk. 21, 28; Rzym. 8, 23; Efez. 4, 30).
Dlatego pocieszajcie jedni drugich temi słowami (1 Tess. 4, 18). Lud Boży, to jest prawdziwy kościół Chrystusa, uniknie owego „wielkiego ucisku“, jaki przyjdzie na wszystkie światy (Łuk. 21, 36; 2 Piotra 2, 9; Obj. 3, 10).
U. — Ucisk wielki, jaki przyjdzie na wszystkie światy (Dan. 12, 1; Mat. 24, 21; Łuk. 21, 25—26). Podczas tego wierni Chrystusowi będą zachwyceni, Bóg obróci oblicze swe zaś do narodu izraelskiego (Dz. 15, 13—17; Ps. 51, 18; Ps. 102, 17) i

przyprowadzi ich do ziemi ich ojców (Iz. 11, 11; 60; Jer. 30, 3; 31; 32, 36—44; Amos 9, 15; Zach. 8, 10; Rzym. 11).

Antychryst będzie objawiony (2 Tess. 2, 8).

Czasze gniewu Bożego będą wylane (Ps. 2, 1—5. Obj. 6, 16—17; 14, 10; 16), lecz ludzie będą bluźnili Bogu (Ob. 16, 11—22), naród żydowski nawróci się do Chrystusa (Zach. 12, 10—14; 13, 6), i przeprowadzony będzie przez ogień (Zach. 13, 9). Ucisk nie przeminie (Mat. 24, 34; Ps. 22, 30).

P. P. J. — Powtórne przyjście Jezusa na ziemię ze świętymi swymi (Kol. 3, 4; 1 Tess. 3, 13) w ogniu płomienistym (2 Tess. 1, 7—10), aby sądzić świat (Juda 14—15).

To będzie powtórne przyjście Chrystusa na ziemię (Dz. 1, 11; Deut. 33, 2; Zach. 14, 4—5; Mat. 16, 27; 24, 29—30).

S. N. — Sąd narodów, jaki odbędzie się na ziemi po powrocie Chrystusa (Mat. 25, 31—46; 19, 28; Dz. 10, 42; 1 Piotra 4, 5). Antychryst będzie zniesiony (2 Tess. 2, 8), bestja i fałszywy prorok zostaną pojmani (Ob. 19, 20), Gog i jego sprzymierzeńcy zostaną zwyciężeni (Ezech. rozdziały 38 i 39).

Szaatan będzie związany (Ob. 20, 1—3; Rzym. 16, 20).

Z. S. — Zmartwychwstanie świętych z czasu ucisku, którzy uzupełnią pierwsze zmartwychwstanie. Obj. 20, 4—6.

T. — Chwalebne tysiącletnie królowanie Chrystusa na ziemi (Ob. 20, 4) razem ze swą oblubienicą (2 Tym. 2, 12; Ob. 5, 10; Iz. 2, 2—5; 4; 11, 1—12; 25, 6—9; Izaj. 65, 18—25; Mich. 4, 1—4; Sofon. 3, 14—20; Zach. 8, 3—8; Zach. 8, 20—23; 14, 16—21).

- S. — Szatan na krótki czas rozwiązany, potem razem z Gogiem i Magogiem zniszczony (Ob. 20, 7—10; Żydów 2, 14).
- Z. B. — Zmartwychwstanie bezbożnych (Ob. 20, 12—15; Jana 5, 29; Dan. 12, 2).
- B. S. S. — Biała sądowa stolica i sąd nad resztą umarłych (Ob. 20, 11—15).
Śmierć i piekło wrzucone w jezioro ognia (Ob. 20, 14; 1 Kor. 15, 26).
- W. W. — Wieczność, czyli przyszłe wieki — aiony — (Efez. 2, 7). *)

*) Choć powyższe wydarzenia są wyraźnie w Piśmie św. przepowiedziane, to jednak nie twierdzimy, że wskazany tu porządek wydarzeń jest dogmatycznie wierny. Pomimo to wierzymy, że taki właśnie porządek pomoże czytelnikowi do pewnego stopnia zgłębić tajemnice objawień Ducha św. (2 Piotra 1, 21; Jan 16, 13; 1 Kor. 2, 10) i zrozumieć, że SAMA WIECZNOŚĆ nie będzie pustą przyszłością, jak martwy posąg, lecz wciąż rozwijającym się objawieniem Bożem dla nas poprzez „przyszłe wieki” (Efez. 2, 7), albo „wieki wieków”. Patrz grecki tekst Gal. 1, 5; Efez. 3, 21; Filip. 4, 21; 1 Tym. 1, 17; 2 Tym. 4, 18; Żyd. 13, 21; 1 Piotra 4, 11; Obj. 1, 6; 4, 9—10; 5, 13; 7, 12; 10, 6; 11, 15; 14, 11; 15, 7; 19, 3; 20, 10; 22, 5.

Patrz rozdz. XXI.